

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Diana Jones

Friday 15 Jun 2012

We zijn verheugd met het debuut van Diana Jones op het In the Woods podium.

Haar optredens zijn een geschiedenisles in Amerikaanse rootsmuziek, wat natuurlijk ook gewoon Ierse, Schotse en andere muziek is. Beloofd een mooi lesje te worden. Haar laatste album "High Atmosphere" is mooi van soberheid. Denk aan Appalachian mountains, en andere "pure" muziek!

Back to the Roots and new beginnings.

De laatste avond voor de zomervakantie roept een amalgaam van gevoelens op. Gevoelens van afscheid, een nieuwe fase en afspraken over de volgende keer. Een moment van waar staan we nu, waar gaan we naar toe en waar gaat het eigenlijk om? Een moment van terug naar de basis zeg maar de "roots". De avond stond als of het zo bedoeld was geheel in het teken van "roots" zowel op muzikaal als op persoonlijk niveau. Diana nam ons mee op een reis via Schotland, Ierland en Engeland die zijn bestemming vond in de Appalachian Mountains. De muziek meegenomen door de kolonisten naar hun nieuwe bestemming en daar omgesmolten tot hun eigen volksmuziek. Tradities die bewaard zijn gebleven als het fenomeen, "murder ballads", waar zo vertelde Diana ons, meestal de vrouw het slachtoffer was. Diana had nu een song geschreven waar geheel tegen deze traditie in, de man het slachtoffer was. Wat haar de bijnaam "the Appalachian feminist" had opgeleverd. Op persoonlijk niveau heeft Diana ook een bijzonder verhaal over "roots" te vertellen. Opgegroeid bij adoptie ouders in New York en dan ontdekken dat je biologische familie al generaties lang woont in de Appalachians. Wanneer je daar dan op zoek gaat naar je familie, je onmiddellijk thuis voelt in die omgeving en geleidelijk, omdat het zo goed bij je past, de muziek uit die streek volledig in je werk integreert. Ze heeft altijd goed contact met haar adoptieouders gehouden ondanks de zoektocht naar

haar roots. Haar adoptievader is inmiddels overleden.

Ze had kort geleden een foto van haar vermoedelijke vader gevonden en deze liet ze in de pauze zien op haar I-Phone. Wat ze in ieder geval zeker weet is dat ze van Ierse afkomst is en dat één van haar biologische grootvaders behoorde tot de Cherokee stam. Iets wat hij altijd voor zich had gehouden. Omdat openbaring zou hebben opgeleverd dat je dan naar een “boarding school” moest, om door de blanke onderwijzers volledig gehersenspoeld te worden tot een “goede” burger. Het betekende dat alles wat deed denken aan de eigen achtergrond werd verbannen. Zowel taal, geloof en andere gebruiken moesten deze kinderen afleren. Een situatie die Diana prachtig beschrijft in de song “Pony”. De song eindigt in de muzikale traditie van de Native- Americans, met kreten. Vanavond zorgde dit voor een “eternal moment”. De grondlegger van het fenomeen “eternal moment” werd ook eer aangedaan met de song “Cracked and broken”, gebaseerd op een beschrijving van de dichter William Blake. Namelijk dat Blake een “Cracked personality” was. Maar deze “Crack” creëerde wel de mogelijkheid dat het licht door hem heen kon schijnen.

Diana op ons podium, een stem en twee gitaren, waarvan één uit de jaren '30, was in staat ons een hele avond te boeien, met haar tocht naar de roots. De biologische grootvader die bij haar het kwartje liet vallen, waarom ze opgroeit aan de East Coast bij haar adoptief ouders, een zo grote hang bij zich zelf constateerde naar “roots” muziek. Een zangeres die op volstrekt eigen wijze de traditie van deze muziek weet voort te zetten met eigen materiaal. Het enthousiaste publiek werd ook deze keer weer door de optredende artiest, het lijkt inmiddels wel traditie geworden, getraakteerd op twee prachtige nog niet uitgebrachte songs. “Maar snel uitbrengen op een nieuw album” zeiden we na afloop tegen haar. Gelijk een reden om weer terug te keren bij In the Woods! Daar had ze wel oren naar. Tevreden over de show stapte zij gewapend met een bos bloemen en stroopwafels, als verlaat cadeautje voor haar verjaardag in de ”Lucky Dice Cab” richting Amsterdam. We hadden ons geen beter eind van het seizoen kunnen wensen. De herinnering aan deze ras-muzikante en persoonlijkheid trekt ons wel door de zomer heen.

1.Spring And Winter

2.I Told The Man

3.I Don't Know

4.Cold Grey Ground

5.All My Money On You

6.Don't Forget Me

7.Oh Appalachia

8.Poverty

9.Pretty Girl

10.Willow Tree

- 1.The Day I Die
- 2.Evangelina
- 3.If I Had A Gun
- 4.Cracked and Broken
- 5.Drunkard's Daughter [unreleased]
- 6.Henry Russell's Last Words
- 7.Poor Heart
- 8.Pony
- 9.Sister
- 10.Better Times Will Come
- 11.Love Oh Love
- 12.My Last Call [unreleased]

All tracks by Diana Jones

Diana Jones |vocals, acoustic guitars

www.dianajones.net